

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, v právní věci

žalobce: **Ing. P. P.**
bytem X

proti
žalovanému: **Městský úřad Břeclav**
sídlem náměstí T. G. Masaryka 42/3, 690 81 Břeclav

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2023, č. j. MUBR 158901/2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Soud se v této věci zabýval souladem územního souhlasu vydaného pro stavbu oplocení se zákonem a územně plánovací dokumentací.
2. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 14. 12. 2023 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2023, č. j. MUBR 158901/2023 („napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaný vydal územní souhlas s umístěním stavby „Oplocení psího hřiště Břeclav“ na pozemku parc. č. 2581/45 v k. ú. Břeclav („stavba“ nebo

„oplocení“). Jedná se o drátěné oplocení kotvené k ocelovým sloupkům bez podezdívky, které ohraničuje prostor 60 na 10 m. Ve vymezeném prostoru se nachází psí hřiště se 7 překážkami pro agility.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí v rozporu s územním plánem města Břeclavi vydaným dne 24. 5. 2017 („územní plán“), s § 90 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a s § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území („vyhláška 501/2006 Sb.“).
4. Pozemek, na kterém má být stavba umístěna, je v územním plánu veden jako plocha veřejného prostranství, nikoliv jako plocha hromadné rekreace. Jeho hlavní funkce je tak zejména komunikační, což je dáno profilem pozemku – jedná se o velmi úzký pás mezi plotem zahrady domova důchodců a hrází řeky Dyje. Tuto komunikační funkci pak oplocení popírá a znemožňuje, a je proto v rozporu se základními zásadami urbanistické koncepce územního plánu i hlavním účelem využití veřejných prostranství. Komunikační úloha je pak nezastupitelná v době povodní. V roce 2006 sloužila příslušná plocha k přístupu těžké techniky pro odčerpání vody. Oplocení pak takové záchranné práce prakticky znemožňuje. Pozemek je umístěn hned za plotem klidové zahrady domova důchodců a navazující plochy bydlení. Využití tohoto pozemku pro rekreaci, v rozporu s jeho zařazením mezi plochy veřejného prostranství, pak narušuje klid obyvatel škodlivým hlukovým smogem.
5. Žalobce též namítal, že stavba znemožnila jeho jediný přístup k pozemku parc. č. X v k. ú. X za účelem dopravní obslužnosti. Dále znemožnila uskutečnění jeho stavebních záměrů, a to postavit na pozemcích parc. č. XA, XA a XB v k. ú. X rodinné domy a zajistit k nim dopravní obslužnost.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření obecně shrnul právní úpravu vztahující se k územnímu souhlasu a skutečnosti podstatné pro vydání napadeného rozhodnutí. Podle žalovaného je stavba umístěna v souladu se zákonem, územním plánem i příslušnými závaznými stanovisky, tedy i závazným stanoviskem vodoprávního úřadu. Navíc došlo od roku 2006 ke zvýšení koruny hráže Dyje, aby se voda v případě povodní již do předmětného prostranství nedostala. Jedná se o prostor, který lidé i nyní využívají k procházkám, cyklistice nebo venčení psů. Žalovanému pak není zřejmé, v čem stavba oplocení, nebo ve vymezeném prostoru nacházející se herní prvky psího hřiště, způsobí zhoršení kvality bydlení.
7. Koruna hráže slouží pouze pro pěší a cyklisty a automobilový provoz je na ní zakázán. Nejedná se tedy o žádnou dopravní komunikaci. Žalovaný má na pozemek parc. č. X v k. ú. X, který je zahradou jeho rodinného domu, řádně povolený přístup a příjezd z ulice X. Jím zmiňovaný přístup na zahradu je po ocelových schodech, který mu byl povolen s podmínkami pouze na dobu dvou let, přičemž nebylo dohledáno, že by aktuálně pro umístění schodů disponoval příslušným povolením. Závěrem žalovaný ozřejmil, že žalobce nedisponuje žádným stavebním povolením ani územním rozhodnutím pro stavbu jím tvrzených rodinných domů. Výstavba nových objektů pro bydlení je navíc na uvedených pozemcích nepřipustná a tedy nepovolitelná. Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba není důvodná.
9. Podle § 96 odst. 4 stavebního zákona je-li oznámení záměru úplné a je-li záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 90, vydá stavební úřad územní souhlas do 30 dnů ode dne podání oznámení.
10. Podle § 90 odst. 1 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů.
11. Oplocení psího hřiště je stavbou, která ke svému umístění na pozemek potřebovala územní souhlas. Předmětem sporu byla otázka, zda byl tento územní souhlas vydán v souladu se zákonem a územně plánovací dokumentací.
12. Stavba je umístěna na pozemku parc. č. 2581/45 ve vlastnictví města Břeclav. Mezi účastníky není sporné, že tento pozemek je územním plánem vymezen v plochách veřejných prostranství. Dle příslušné pasáže textové části územního plánu, která je součástí dokumentace pro územní souhlas, je hlavním účelem těchto ploch zajištění podmínek pro přiměřené umístění, rozsah a dostupnost pozemků veřejných prostranství a zajištění podmínek pro jejich užívání v souladu s jejich významem a účelem. Jedná se o pozemky jednotlivých druhů veřejných prostranství (místní a obslužné komunikace, občanské a technické vybavení, doprovodná zeleň), a pozemky pro činnosti, stavby nebo zařízení, které zjevně souvisejí a jsou slučitelné s hlavním účelem využití. Sem spadá např. vybavenost pro každodenní rekreaci, odpočinek, kulturní, společenské nebo sportovní využití, prvky drobné architektury, městský mobiliář, veřejné prostory dotvářené zelení s dominantní nebo doprovodnou funkcí, dopravní a technická infrastruktura silnice, místní komunikace, plochy pro odstavná a parkovací stání, pěší cesty, cyklistické stezky apod. (podtržení doplněno soudem).
13. Veřejná prostranství tak nejsou pouze plochy, na kterých se nacházejí komunikace, jak se snažil nastínit žalobce. Jedná se o veřejné prostory sloužící obecnému blahu všech obyvatel, kam mohou spadat i hřiště, veřejná zeleň, náměstíčka, autobusové zastávky, nebo třeba parkoviště. Úzký pozemek zeleně, o nějž ve věci jde, se nachází hned vedle cyklostezky vedoucí podél řeky, kousek od větších ploch hromadné rekreace. Využití tohoto pozemku k využití psů tím, že se na něm bude nacházet oplocené psí hřiště, podle soudu účelu veřejného prostranství nijak neodporuje.
14. Žalobce též tvrdil, že realizace stavby oplocení znemožní dopravní obslužnost jeho pozemku parc. č. X, na němž se nachází zahrada přiléhající k rodinnému domu ve vlastnictví žalobce, čímž byl podle jeho názoru porušen § 22 vyhlášky 501/2006 Sb. Podle odst. 2 zmíněného ustanovení je nejmenší šířka veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, 8 m. Při jednosměrném provozu lze tuto šířku snížit až na 6,5 m. Tato právní úprava však v dané věci není aplikovatelná, jelikož žalobce má přístup k pozemku zajištěn z ulice Na Pěšině, která je plnohodnotnou místní komunikací, a je tedy, narozdíl od cyklostezky podél řeky, vhodná i pro automobilovou

dopravu. Stávající cyklostezku pak napadené rozhodnutí nijak nemění, žalobce ji může pro průchod či průjezd na kole podél řeky i nadále bez problému využívat.

15. Za nedůvodnou soud považoval také námitku údajného znemožnění záchranných prací při povodních. Jak je v územním souhlasu stanoveno na základě závazného stanoviska příslušného vodoprávního úřadu, které zapracovává stanovisko orgánu správy vodního toku a povodí (Povodí Moravy, s. p.), oplocení bude maximálně průtočné a bez podezdívky, aby využití pozemku jako záplavového území nebylo omezeno. V případě vyhlášení povodňových stavů pak musí být vybavení hřiště v dostatečném předstihu odstraněno. Umístění záměru v záplavovém území tak bylo v rámci povolení záměru komplexně řešeno (včetně demontáže v případě povodní) a odsouhlaseno vodoprávním úřadem. Žalobce tak nemůže důvodně tvrdit, že záměr zcela znemožňuje záchranné práce.
16. Pokud jde o namítaný hlukový smog, žalobce nijak nespecifikoval, v čem by existence stavby oplocení měla způsobit zvýšení hlukové zátěže. Soud proto stejně obecně uzavřel, že zvýšení hlukové zátěže neshledal. Není totiž zřejmé, jak by mohlo umístění oplocení psího hřiště pro agility nepřiměřeně zvýšit hlukovou zátěž v prostoru, v němž bylo venčení psů i doposud možné.
17. Žalobcem tvrzený záměr výstavby rodinných domů je pak v této věci irelevantní. Žalobce nedisponuje pro realizaci tvrzené výstavby příslušnými povoleními, se kterými by posuzované oplocení bylo v rozporu. Pouhý záměr provést výstavbu nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

18. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. ledna 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.

předseda senátu